

**Maranathakerk
Spakenburg-Zuid**

**Zondag 9 september 2018
(08.30 uur / 10.30 uur)**

<<Avondmaal>>

**Lezen: Psalm 42
Tekst: Psalm 42:6**

**Ds. Gertjan van Harten
(g.v.h@kpnmail.nl)**

WAAR HET HART VOL VAN IS...

De dichter van Psalm 42 dorst naar God. Hij wil iets van God en zijn aanwezigheid ervaren, maar het enige dat hij ervaart is *onrust*. Dat komt omdat de dichter kapot is van wat er is gebeurd: Jeruzalem is verwoest door de Babyloniërs en de tempel is met de grond gelijk gemaakt. Dat maakt hem bang: laat de HEER Israël aan zijn lot over? Stopt Hij met zijn verlossingsplan? Moet de dichter verder zonder God? Dat gevoel kunnen wij ook hebben: dat we God kwijt zijn. Dat we het geloof in Hem verloren hebben. Ons hart is niet altijd vol van God. Wij ervaren zijn aanwezigheid niet altijd. En dat kan ons onrustig maken.

Dat mensen niets van God ervaren is niet altijd onwil. Veel mensen willen graag geloven, maar ze voelen er gewoon niets bij. Er is ook *zoveel* dat ons geloof onder druk kan zetten. Een stemmetje in ons hart kan zeggen: "Kijk eens wat er allemaal in je leven gebeurt. Als God er zou zijn dan zou je dat toch niet allemaal overkomen?" Daar komt bij dat onze samenleving zich verzet tegen religie. Er worden allerlei pogingen ondernomen om het geloof uit het openbare leven te weren. En dat kan doorwerken in ons persoonlijk geloofsleven. En dan is er nog een belangrijke faktor die geloven moeilijk maakt: wij zijn zondaars! Wij zijn van nature helemaal niet op God gericht. Al met al moeten wij ons niet verbazen dat er veel mensen zijn die niet (meer) kunnen geloven. We kunnen het beter omdraaien: het is wonder van Gods Geest wanneer je *wel* gelooft!

Israël moest in ballingschap. Het was een oordeel van God omdat het volk de HEER niet diende. De dichter is bang: wat komt er nu van Gods plan terecht? Maar dan spreekt hij zichzelf moed in: "vestig je hoop op God". Hij vertrouwt erop dat God zijn plan om de wereld te redden niet loslaat. Zo mogen ook wij – wanneer we weinig of niets van God ervaren – *hopen* op God. En dat doen we door naar Jezus te kijken. Hij heeft immers voor redding en verlossing gezorgd. Vestig je hoop op God betekent voor ons: laat Christus het verlangen van je hart zijn. Richt je op Hem, kijk wat Hij voor je heeft gedaan, doet en nog gaat doen. Laat je hart door Hem vullen.

Dat is ook wat God wil: je hart vullen met de vrede van Christus. Dat zien we heel mooi aan het avondmaal. Daarin geeft Jezus zichzelf aan ons. Ons hart kan vol onrust zijn. We kunnen weinig tot niets ervaren van God. Maar dan steekt God ons een hart onder de riem. "Neem, eet, laat je hart voeden met Jezus Christus zelf." En waar het hart vol van is....

Leesrooster komende week:

Maandag: Psalm 13
Dinsdag: Psalm 22
Woensdag: Donderdag: Psalm 43
Klaagliederen 1:1-22
Vrijdag: Lukas 9:18-22
Zaterdag: Johannes 6:41-59

Om over na te denken:

- Wat ervaar jij van God in je dagelijks leven?
- In hoeverre is Christus daadwerkelijk het verlangen van je hart?

Punten voor geloofsgesprek:

- In hoeverre word je in je geloof versterkt door het vieren van het avondmaal?
- Wat betekent het voor jou: "je hoop vestigen op God"?